

Еміль Адольф фон Берінг – ХРОНОЛОГІЯ УСПІХУ

Еміль Адольф фон Берінг – німецький бактеріолог, імунолог, перший лауреат Нобелівської премії з фізіології та медицини за 1901 рік.

Першу Нобелівську премію з фізіології або медицини у 1901 році було присуджено Емілю фон Берінгу «за працю з сироваткової терапії, перш за все – за її застосування в лікуванні дифтерії, що відкрило нові шляхи в медичній науці й дало лікарям переможну зброю проти хвороб та смерті».

Еміль Берінг – видатний німецький бактеріолог, який вважається творцем імунології.

Еміль Берінг народився **15 березня 1854 р.** в Гансдорфі (нині Польща), у багатодітній родині вчителя.

Медичну освіту отримав у Військово-медичному коледжу при Інституті Фрідріха Вільгельма в Берліні. Після отримання диплома лікаря (**1880**) і стажування в берлінській клініці Шаріте Берінг служив військовим хірургом у прусській армії. Проходячи службу в кавалерійському полку в Позена і будучи лікарем батальйону, розквартированого в Волау, Берінг зацікавився використанням дезінфікуючих засобів в бойових умовах для лікування інфекційних захворювань.

У **1883 р.** Берінга направили в Вінціг (Сілезія), через чотири роки (**1887**) він вступив до Боннського фармакологічного інституту, де продовжив дослідження в області дезінфікуючих засобів.

У **1888 р.** був переведений до Берліна, де працював асистентом Роберта Коха в Інституті гігієни. У той час дослідження Берінга були сконцентровані на вивченні правця і дифтерії – двох різних захворювань, які закінчувалися смертельним результатом. Е. Берінг припустив, що лікування дифтерії може бути успішним в разі нейтралізації токсину, що секретується дифтеритними бактеріями.

У **1894 р.** Берінг залишив Інститут гігієни та перейшов спочатку в університет Галле, а в наступному році у Марбурзький університет.

У **1895 р.** – заснував свій інститут експериментальної терапії в Марбурзі, яким керував до кінця життя.

У **1901 р.** Берінг отримав Нобелівську премію за сироватку проти дифтерії і вклав всі преміальні гроші в абсолютно нову галузь – виробництво вакцин, заснував компанію Behringwerke, яка згодом стала гігантською фармакологічною компанією.

Протягом декількох наступних десятиліть Е. Берінг наполегливо продовжував свої дослідження дифтерії, поки в **1913 р.** не створив вакцину, що забезпечувала тривалий активний імунітет проти цього захворювання.

У **1914 р.** при інституті Берінга була організована компанія з виготовлення протиправцевої й протидифтерійної вакцин. Створивши противодифтерійну антитоксичну сироватку і розробивши метод активної імунізації проти цієї хвороби, Берінг взявся за дослідження з туберкульозу. Він присвятив чимало зусиль і часу, працюючи над створенням антитуберкульозної сироватки, але сироватка виявилася недієвою. Невдача не зупинила невтомного і цілеспрямованого дослідника, він продовжував вивчення методів боротьби з туберкульозом, шукав способи запобіжних щеплень від цього захворювання.

Вершиною своєї наукової діяльності Е. Берінг вважав участь у створенні протидифтерійної та протиправцевої вакцин, бо це дозволило значною мірою позбавити людство страшних епідемічних захворювань.

Еміль фон Берінг помер **31 березня 1917 р.** у 63-річному віці.

Е. Берінг був удостоєний багатьох нагород і премій. Його ім'я носять Dade Behring у Гарбурзі, найбільша у світі компанія, що займається виключно клінічною діагностикою, а також компанія CSL Behring. В університеті Марбурга існує премія ім. Еміля фон Берінга.

Детально див.: <https://aemc.org.ua/info/article/187/>